

PARTIZANSKA KNJIGA

Edicija
Tekstopolis
Knjiga 15

Partizanska knjiga

© Marija Pavlović

© za ovo izdanje Partizanska knjiga, 2018.

urednici
Srđan Srđić
Vladimir Arsenić

Marija Pavlović

24

Kikinda, 2018

O

Dok je čekao da se otvori gejt leta za Malagu, nervozan što ga ovaj slučaj odvodi na nepoznat teren, Viktor Stanković je u ruci držao srebrnu svesku na čijim koricama je pisalo „I will lie again”. Iznad reči *lie* moglo se videti umetnuto, ručno ispisano slovo *v*.

I will li^ve again.

I will live again.

Ta sveska bila je jedini trag u pokušaju da pronađe Vidu Erić, koja je, u povratku s potovanja po Andaluziji, nestala na aerodromu u Malagi.

Ne seća se da je imao ovako neuobičajen slučaj nestajanja nestanka. Tokom 2014. godine primili su ukupno 523 prijave o nestalim licima, od čega 318 za maloletnike. Dobro, 524 ako računamo i Vidu. U 97% slučajeva prijave su rešili uspešno. Kada su maloletnici u pitanju, devojčice su te koje nestaju češće. U najvećem broju slučajeva, bežale su od života u popravnim ustanovama i različitim prihvatilištima.

Najčešći razlozi nestanka ostalih tinejdžera bili su:

- ✓ Loše ocene
- ✓ Zaljubljenost
- ✓ Udaja
- ✓ Izostanci sa časova
- ✓ Zabrana igranja igrice
- ✓ Loše isplaniran put oko sveta
- ✓ Stid zbog ulaska roditelja u sobu tokom masturbacije

Najčešći razlozi nestanka starijih lica bili su:

- ✓ Psihička bolest
- ✓ Demencija
- ✓ Suicidalne misli
- ✓ Strah od nasilja u porodici
- ✓ Preljuba
- ✓ Loše isplaniran put oko sveta
- ✓ Stid zbog ulaska detetu u sobu tokom njegove/njene masturbacije

Kada bi dobili prijavu o nestanku, Viktor i ostali inspektori bi najpre poslali detaljan opis osobe mreži svih stanica u Srbiji uz fotografiju i ostale prikupljene informacije. Na listi opštih mesta za proveru nalazile su se medicinske ustanove, škole, prijatelji, ljubavnici, prihvatilišta, autobuske i železničke stanice, aerodromi, kao i klubovi koje je osoba često posećivala. Tako je nedavno otkrio da je jedna romska kafana na Konjarniku

stekla izuzetnu popularnost među alternativnom omladinom najrazličitijih seksualnih opredeljenja.

Ovog puta nije u pitanju tinejdžerka, a ni dementna baba. U pitanju je tridesetogodišnjakinja koja, za početak, nije nestala u Srbiji. A koja, potom, nije nestala dobrovoljno. Na osnovu razgovora sa svim članovima njene porodice i prijateljima, nije došao ni do kakvog mogućeg razloga za ovakav ishod. Njen saputnik je bio u najmanju ruku zbunjen i ponavljao je da ništa nije nagoveštavalo da bi ona mogla da ispari. Nije bilo nikakve primetne degradacije u njenom prisustvu. Nije bila promenljivog raspoloženja, a nije ni podlegla floskuli „baš bih volela da živim ovde”. Radovala se povratku, ipak su na putovanju bili dugo, čitava 24 dana. Poslednji put kada se logovala na svoj „Instagram” profil, ostavila je smajli sa srcima umesto očiju kao odgovor na nečiji komentar na okačenu fotografiju.

Dakle, ništa. Samo neverica. Internacionalni teren, međunarodne procedure i jezička barijera. I sveska.

Na prvoj strani sveske stajao je veliki stilizovani broj 24, marljivo iscrtan crnom hemijskom olovkom. Ispod njega su se nalazili citat i uvod u Vidin dnevnik, uvod u njeno proputovanje i ujedno uvod u njegovu istragu.

21. 11. 2014. Diario de Vida

Predandaluzijski ciklus

„All right”, said the computer, and settled into silence again. The two men fidgeted. The tension was unbearable.

„You’re really not going to like it”, observed Deep Thought.

„Tell us!”
„All right”, said Deep Thought. „The Answer to the Great Question...”
„Yes...!”
„Of Life, the Universe and Everything...”, said Deep Thought.
„Yes...!”
„Is...”, said Deep Thought, and paused.
„Yes...!”
„Is...”
„Yes...!!!...?”
„Forty-two”, said Deep Thought, with infinite majesty and calm.
– Douglas Adams, „The Hitchhiker’s Guide to the Galaxy”¹

Duboka Misao je rekla svoje. Smisao života je raskrinkan. Postavlja se jedno novo pitanje – zašto je čitava vasseljena našem antropomorfnom umu poznata od prve klice filozofske misli u sebi postavljala pitanje: šta je smisao života?

---

1 „U redu”, reče kompjuter i ponovo utonu u ćutanje. Dva čoveka vrpeljila su se na svojim mestima. Pritisak je bio nepodnošljiv.

„Stvarno vam se neće dopasti”, primeti Duboka Misao.

„Reci nam!”

„U redu”, reče Duboka Misao. „Odgovor na veliko pitanje...”

„Da...!”

„Života, vasseljene i svega ostalog...”, reče Duboka Misao.

„Da...!”

„Glasi...”, reče Duboka Misao i zastade.

„Da...!”

„Četrdeset dva”, reče Duboka Misao beskonačno dostojanstveno i mirno.

Odlomak iz dela „Autostoperski vodič kroz galaksiju” Dagleasa Adamsa, knjiga I („Alnari”, 2006). Sa engleskog preveli Zoran Jakšić i Izdavački atelje „Polaris”.

*Ako već tragamo za nekim smislom,
zašto se ne zapitamo: šta je smisao smrti?"*

*Dvoje saputnika putuje u Andaluziju.
Ako je logička pretpostavka da je
andaluzijski pas imao buve, da li je
nadrealno potražiti odgovor na postavljeno
pitanje na 24. stranici priručnika za
upotrebu intergalaktičkog vodiča „Memento
mori“?*

Ironično rečeno, vreme će pokazati.

Gejt se otvara. Uz nadu da će ostatak Vidinog dnevnika biti manje kriptičan i uz *Have Love, Will Travel* grupe „The Sonics“ u ušima, Viktor nestaje u dubini hodnika.